

Regerings med Held kronede Bestræbelser i den alvorlige Strid imellem Peru og Columbia om Leticia-Omraadet, og der kan fremhæves det heldige Udfald af Forhandlingerne om Afstemningen i Saar, hvilket bl. a. kan tilskrives den italienske Repræsentants dygtige Ledelse; dersom senere Forhandlinger bliver lige saa tilfredsstillende, vil Folkeforbundet have fuldført et Værk, hvis Betydning for Freden i Europa ikke kan overvurderes.

Men ogsaa Forholdsregler, der træffes af de enkelte Stater for at sikre Respekten for de internationale Aftaler og Folkeforbundets Principper maa nævnes; saaledes f. Eks. Afslutningen i det forløbne Aar af Venskabs- eller Ikke-Angrebspagter, særlig Pagter, der definerer Begrebet Angriber o. lign., thi visse store europæiske Problemer er uløselig forbundne med den almindelige Opretholdelse af Freden i Europa.

Ligeledes nævnede Dr. Beneš Bestræbelserne for Afslutningen af en Pagt om gensidig Garanti i Øst-Europa, hvis Afslutning maaske vil være det første Skridt til Afslutningen af en Række lignende Pagter i andre Dele af Europa. Det er klart, at regionale Pagter maa være baseret paa Folkeforbundspagten og tilstræbe at styrke Haandhævelsen af denne.

Den opstillede Statusopgørelse finder Dr. Beneš ikke mistrøstende for Folkeforbundet, og selv om der er ødelæggende Kræfter til Stede, bliver disse imødegaaet og neutraliseret af positive og fremmende Kræfter og ikke mindre energiske og effektive Tendenser. I Spidsen for disse vitale Kræfter er Folkeforbundet selv, og dets Resultater kan ikke uden videre ødelægges, og selv om det ikke altid er stærkt nok, forbliver det ikke desto mindre en Kraft, der ikke kan tilintetgøres, og en uoverstigelig Hindring for Mørkets Magter.

Om Frygten for Udbrud af en Krig, erklærede Dr. Beneš, at Ansvaret for en Krig nu maa falde paa de Mænd, som er ansvarlige i deres egne Lande, og at Folkeforbundet maa have Mod til at fremhæve dette uden Tøven og skaanselsløst fastholde

dette Ansvar. Historien viser os, at Menneskene allerede tidligere har gennemgaaet lignende Tilstande. Efter store Krige er der først et Tidsrum, rigt paa uegennyttige Forsøg og ærlig mente Bestræbelser for en almindelig og varig Fred, men saasnart de, der har lidt under Katastrofen, er kommet til Kræfter, genindtræder et Tidsrum af Misfornøjelse, Forstyrrelser, Oprør og almindelig Forvirring, der efterfølges af Modløshed, Træthed og Udmattelse, og først i det rette Øjeblik optager de opbyggende Kræfter deres Arbejde og fører Samfundet fremad. Dette Afsnit er vi maaske nu ved at komme ind i, og saa vil man paaskønne, at Folkeforbundet bestaar.

Dr. Beneš sluttede med at udtale, at han nærer en ubetinget og urokkelig Tiltro til en bedre Fremtid, en ubøjelig Tillid til Folkeforbundets Styrke og til den praktiske Effektivitet af dets Principper, Idealer og Institutioner og endelig en fast Overbevisning om, at dets Skæbne ligger i dets egne Hænder, samt at det sidder inde med Midlerne til at komme ud af den nuværende Krisetilstand, til at bevare Freden og til at overvinde alle Vanskeligheder.

Efter Dr. Beneš Tale afholdt Forsamlingen Valg af Præsident, Vedtagelse af Dagsorden og Konstitution af Udvalg.

Til Præsident valgtes Sveriges første Delegerede, Udenrigsminister *Sandler*, med 49 Stemmer af 52, hvoraf 1 blank.

Forsamlingen vedtog derefter den reviderede Dagsorden (Bilag 1), med Undtagelse af Punkt 4 vedrørende Folkeforbundspagten Forhold til Kellogg-Pagten. Dette Spørgsmaal blev ligesom i 1932 og 1933 udskudt til Behandling paa næste Samling. Præsidenten oplyste, at Spørgsmaalet var henvist til en særlig Kommission, bestaaende af Repræsentanter for alle Medlemsstater, til hvilken ogsaa var henvist den paa Initiativ af den argentinske Regering den 10. Oktober 1933 i Rio de Janeiro afsluttede Ikke-Angrebs- og Forligstraktat. Denne betydningsfulde Traktat, som er underskrevet af et Antal Stater, har samme generelle Maal som Folkeforbundspagten og